

ZPRÁVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

4/2026

Kdo je v Kristu, je nové stvoření;
staré pominulo, hle, je tu nové!
(II. Korinským 5, 17)

Z obsahu

- 3 **Aktuality**
- 6 **Chrám svaté Barbory**
- 8 **Duchovní okénko**
- 9 **Seriál ze sakristie**
- 10 **Církevní gymnázium**
- 11 **Církevní mateřská škola**
- 12 **Farní knihovna**
- 13 **Oblastní charita Kutná Hora**
- 14 **Rozhovor**
- 17 **D8, Zlatý oříšek**
- 18 **Stavební oddělení farnosti**

Tiráž

ZPRAVODAJ 4/2026

farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín

Vydáno: 19. 4. 2026

Slouží pro vnitřní potřebu farností
Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Doporučený příspěvek na výtisk: 20 Kč

Vydává:

Římskokatolická farnost
- arciděkanství Kutná Hora
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
www.khfarnost.cz

Redakce:

Viktor Darebný, tel.: 739 495 249
e-mail: viktor.darebny@khfarnost.cz

Foto na titulní straně: Jan Šmok

Uzávěrka příštích dvou čísel: 5. 5. a 9. 6.

Redakce si vyhrazuje právo
došlé příspěvky krátit.

Kontakt na kněze

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Vladislav Brokeš, arciděkan
tel.: 731 402 221
e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz

Drazí farníci, milé sestry a bratři,

minulý úvodník jsem psal z generálního shromáždění v Castel Gandolfu a podělil jsem se s vámi o zajímavou duchovní zkušenost z této konference. Nyní bych se s vámi chtěl ještě krátce podělit o jeden zajímavý zážitek, který se stal na samotném konci našeho setkání, jež vyvrcholilo audiencí ve Vatikánu u papeže Lva XIV. Společně, v počtu 320 účastníků konference

ze sta zemí, jsme se přesunuli na Svatope-

trské náměstí v Římě. Odtud jsme se postupně dostali až do vnitřních prostor Vatikánu a nakonec i do auly, kde nás papež přijal. Po hodinovém čekání mezi nás Svatý otec dorazil a po krátké modlitbě přečetl připravený projev, který byl velmi povzbudivý a radostný. Na závěr mohlo papeže osobně pozdravit asi 50 lidí. Díky své dobré pozici ve třetí řadě jsem se i já dostal k osobnímu setkání a papeži Lvovi jsem mohl stisknout pravici a poděkovat mu za to, co pro církev i svět dělá.

Byla to krásná chvíle, kdy jsem si znovu uvědomil, že na světě může být mnoho lídrů, kteří dnes místo důvěry a pokoje přinášejí spíše zmatek a války. Přiznám se, že jsem rád, že v čele katolické církve stojí tichý, ale odvážný muž, který nedávno napomenul světové lídry a vyzval je k úsilí o pokoj na celé naší planetě. Jak sám říká, nemůže jinak než hlásat evangelium. Svoji odvahu prokázala také premiérka Itálie Giorgia Meloniová, která se dokázala papeže zastat. Je vidět, že v této složité době je třeba sále více odvážných žen a mužů k hlásání dobra a pokoje. To je úkol, který dostali apoštolové o Velikonocích a který dostáváme i my. Chci vám všem poděkovat za společné prožití milostiplných velikonočních svátků a našim třem nově pokřtěným radost z daru nového života s Bohem, který jsme o Velikonocích společně s nimi obnovili.

Rád bych vás pozval na důležité setkání v úterý 28. dubna v 19:00 na arciděkanství, kdy bychom rádi navázali na synodální proces, který byl na celém světě v církvi cestou společného naslouchání a sdílení. Také v Kutné Hoře a okolí se sešlo 20 skupin (111 účastníků), které společně mluvily o tom, co prožívají, co je těší i co je třeba změnit. Z těchto setkání vzešlo několik hlavních témat: naslouchání a dialog, misijní poslání, slavení liturgie, spoluúčast a rozhodování, budování společenství a propojení s veřejností. Nyní bychom na tuto zkušenost chtěli navázat a znovu otevřít prostor pro setkávání nad těmito tématy a hledat společnou cestu i s těmi, kdo stojí třeba zatím jen na okraji. Těším se na diskusi na daná témata a doufám, že se nám podaří znovu otevřít důležité otázky života farnosti.

Požehnanou dobu Velikonoční přeje otec Vladislav ●

Duchovní obnova v postní době tentokrát v Želivě

Víkend od 20.3. do 22.3.2026 jsme společně strávili v klášterním areálu v Želivě. Místo a čas byl tentokrát zvolen pro všechny – ženy i muže – na jednom místě a ve stejném čase. Duchovním průvodcem pro nás byl otec Michal, který se nám plně věnoval od pátečního večera do nedělního oběda.

Po příjezdu do klášterního komplexu jsme se snažili zorientovat se v bludišti chodeb a ve spleti ohrazení nádvoří, které se načas změnilo v nevzhledné staveniště. Páteční program jsme po společné večeři v klášterní restauraci zahájili mší svatou v 20.30 hod v tzv. zimní „bílé“ kapli. Následoval film Maria, který vyprávěl biblický příběh o Panně Marii od Zvěstování až po společný útěk s Josefem z dosahu Heroda Velikého.

Náš sobotní program byl od rána propojen s vnitřním řádem komunity premonstrátů a tak ranní chvály a následná mše svatá byla plně v režii místních duchovních a řeholníků. Téma přednášek, které si o. Michal pro nás připravil, bylo o Blahoslavenství z „horského kázání“, které svěřil Ježíš svým učedníkům. Ježíšovo kázání nám dodáva-

lo naději pro život podobný učedníkům, žít ve spravedlnosti, žít z milosrdenství Božího, s vědomím, že jsme všichni milovanými Božími dětmi. Každé z těchto osmi blahoslavenství má obrovsky silné myšlenky pro každé křesťanské společenství. Mě zasáhlo „blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny“. Večerní adorace v „bílé“ kapli završila náš sobotní duchovní program.

Velké poděkování otci Michalovi za jeho erudici a nasazení. Provedl nás celým duchovním víkendem, poskytl nám i čas na rozhovor, čas na svátost smíření, čas pro sebe, čas na procházky v okolní přírodě. Nedělní mše svatá byla dětská a byla krásným důkazem fungujícího místního společenství spojeného s radostí z přítomného Krista Ježíše. Naše duchovní obnova jako první „zkouška“ společného setkávání všech byla hezky prožitá díky úsilí všech, kteří se podíleli na přípravě, organizaci a celém průběhu duchovní obnovy v tomto působivém klášterním komplexu uprostřed Vysočiny. Kdo zde pobyl, nelitoval.

Ladislav Vokoun ●

Žít naději v těžkých časech

Ještě malé ohlédnutí za duchovní obnovou, která v době postní proběhla v naší farnosti s jáhnem a terapeutem Elvou Frouzem. Obnova byla půldenní, ale hutná. Dovolím, si vytáhnout pár myšlenek, které mi utkvěly.

Nic nám nechybí, ale nemůžeme popřít – časy jsou těžké.

Naději nestačí mít, musí se žít. Bůh člověku neslíbil, že nebude mít trápení, ale že bude vždycky s ním.

Čas – víme, co to je, ale neumíme ho definovat. Stejně neumíme definovat nic z toho, co nás přesahuje. Například: co je člověk. Ježíš nepoužívá definice, mluví v podobenstvích.

Věčnost není nekonečná čára času. Je to něco, v čem žijeme. Na této zemi žijeme tak, jako bychom žili v rovině – dvojrozměrně. Až v okamžiku smrti získáme třetí

rozměr — prostor. Mystici jsou lidé, kteří mají schopnost nahlédnout prostorově už tady.

Všechno na tomto světě začíná i končí. Radost i těžkost. Vědomí začátku a konce nutí žít v přítomnosti, na ničem nelpět. Nelpět ale neznamená neprožívat. Právě naopak.

Člověk má tělo, duši a ducha. Potřeby těla umí být naléhavé, ale když opomeneme potřeby duše a ducha, budeme jako studánka, která se nečistí. Pramen se ztratí. Někdy stačí vyčistit jen trochu a pramen sám si razí cestu.

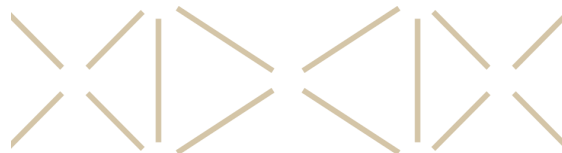
Modlitba nemá být další povinnost na seznamu povinností. Má být otevřenou touhou po setkání s Bohem. V životě může být místem, kde se člověk přibližuje Bohu, to co mu dělá radost (tanec, příroda i třeba matematika....).

Naše tužby po přijetí, bezpečí a mít věci pod kontrolou jsou zklamávány, což vede k frustraci. Jsme však jasně každý přítomen v Božím plánu. „Dříve než jsem tě utvořil, znal jsem tě.“ (Jeremiáš 1,5)

Láska je jiné jméno pro Boha. Bůh přijímá bezvýhradně, i když jsou věci jinak, než chceme.

„Těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému.“ (Řím, 8, 28)

Marie Macková

Prosba o pomoc s péčí o zahrádku pod vyhlídkou

Obrácíme se s prosbou na ty, kdo mají blízko ke květinám a péči o hezké prostředí. Farnost hledá někoho, kdo by se ujal péče o malou okrasnou zahrádku pod vyhlídkou u kostela sv. Jakuba. Tato zahrádka byla upravena v rámci obnovy kostela sv. Jakuba.

V posledních letech se o ni starala Eva Kurcová, za což jí patří upřímné poděkování. Budeme rádi, pokud se najde někdo, kdo by na tuto péči navázal a pomohl, aby zahrádka zůstala i nadále pěkná a upravená. V případě zájmu kontaktujte otce Vladislava.

redakce

Misijní koláč vynesl přes devět tisíc korun

V neděli 15. října se v kostele sv. Jakuba a Matky Boží uskutečnila tradiční sbírka Misijní koláč. Díky štedrosti všech, kteří přispěli se podařilo vybrat krásných 9 206 Kč. Výtěžek poputuje prostřednictvím Papežských misijních

děl na pomoc lidem v chudších částech světa. V současnosti tato pomoc směřuje do 17 zemí, například v Africe, Asii i Latinské Americe.

Misie nejsou jen o hlásání víry, ale také o velmi konkrétní pomoci — podporují vzdělávání dětí, zdravotní péči, péči o sirotky, rozvoj místních komunit i základní životní podmínky těch nejchudších.

Velké poděkování patří také té, která napekla koláče a sbírka se mohla uskutečnit.

5

redakce

Krásné Velikonoce

Milí přátelé, farníci, chci se s Vámi podělit o svém neobvyklém prožívání Velikonoc. Už v týdnu před Květnou nedělí mně přestalo poslouchat tělo, a stav se nelepšil, jen se přidávaly další problémy.

Bylo mi to líto, Květná neděle, budou pašije, a já jsem zavřená doma. Vůbec mě nenapadlo, že bych mohla sledovat přenos mše svaté na dálku v počítači. Ale děti, než odcházely do kostela, tak připojily notebook a tady to máš..., v devět se to spustí...

Krásné, úžasné, dojemné....

Květná neděle takhle s blízka, v detailu, sledovat pohyby a gesta, mimiku.

Nebylo to moje okénko do našeho kostela, abych mohla nakouknout, ale vy všichni jste byli u nás doma. Byla jsem ráda za vás všechny, které jsem mohla zahlédnout u svatého přijímání.

Vymoženosti doby, moderní technika, ale já jsem chtěla zakřičet:

„DÍKY PŘEMKU ZA TVÉ SLUŽBY, SRDEČNÝ DÍK...“

Pak už jsem se samozřejmě celé Velikonoce jen připojovala prostřednictvím počítače, abych s Vámi mohla být při tom.

Anna Hylská

Pozvání k velkému úklidu kostela

Na pondělí 1. 6. plánujeme velký úklid kostela sv. Jakuba, který se koná tradičně jednou za rok. Rádi bychom pozvali všechny, kdo budou moci pomoci. Pondělí je jediným dnem v týdnu, kdy je kostel pro návštěvníky uzavřen a je proto možné tento čas využít k důkladnějšímu úklidu a potřebným pracím.

Termín zveřejňujeme s předstihem, aby si jej bylo možné včas naplánovat. Každá pomoc bude vítána, ať už na celý den nebo jen část. Budeme rádi za všechny, kdo se zapojí do péče o náš kostel, aby zůstal krásným a důstojným místem pro nás všechny.

redakce

Zapůjčení památek do Českého muzea stříbra

U příležitosti 400. výročí příchodu jezuitského řádu do Kutné Hory jsme zapůjčili do Českého muzea stříbra významné památky z kostela sv. Markéty v Křeseticích, které jsou součástí aktuální výstavy věnované tomuto významnému jubileu. Jedná se o dva relikviá-

ře, jejichž autor není znám. Dalším zapůjčeným dílem je obraz sv. Václava, jehož autorem je významný barokní malíř Ignác Raab. Obraz vznikl v letech 1756-1757. Zapůjčené předměty představují cenné doklady duchovního, uměleckého i historického dědictví regionu a jejich prezentace v rámci výstavy umožní širší veřejnosti nahlédnout do bohatého kulturního odkazu spojeného s působením jezuitského řádu v Kutné Hoře. Výstava do 10. 1. 2027.

redakce

Turistická sezóna v našich chrámech v prvním čtvrtletí 2026

První měsíce letošního roku přinesly do našich chrámů opět mnoho návštěvníků, kteří přicházejí obdivovat jejich krásu, historii i duchovní atmosféru. V období od ledna do března navštívilo chrám sv. Barbory celkem 30 909 osob, kapli Božího těla 15 790 osob, kostel sv. Jakuba 6 587 návštěvníků a kostel Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě 54 příchozích.

Ve srovnání s našimi očekáváními jsou tato čísla o něco nižší. Tento vývoj však není ojedinělý pouze pro naši farnost. Začátek roku 2026 byl podle dostupných dat ovlivněn mimo jiné chladnějším počasím a teplotami pod dlouhodobým průměrem, které mohly omezit výlety a krátkodobé cestování zejména v zimních měsících. První čtvrtletí je navíc obecně obdobím s nižší turistickou aktivitou, kdy lidé cestují méně než v hlavní sezóně.

Zároveň je dobré vnímat širší kontext. Podle údajů Ministerstva pro místní rozvoj České republiky cestovní ruch v Česku nadále vykazuje velmi dobré výsledky a v posledních letech dochází k postupnému nárůstu počtu návštěvníků i přenocování. Tento trend potvrzuje stabilní zájem o naši zemi i její regiony. Lze proto očekávat, že s příchodem jara a hlavní turistické sezóny bude návštěvnost dále narůstat. Tomu nasvědčují i první dubnová čísla, od začátku měsíce do 7. 4. navštívilo chrám sv. Barbory

ry přes 8 300 návštěvníků, což je téměř stejný počet jako za celý únor (8 681 osob).

Když návštěvníky v chrámu pozoruji, čísla pro mě najednou ustupují do pozadí. Vidím, jak lidé prostor skutečně prožívají. Rodinu, která tiše sedí poblíž svatostánku a jen pokojně je spolu; jednotlivce nebo dvojice se sluchátky, kteří se zaposlouchají do našeho online průvodce; návštěvníky, kteří dlouhé chvíle stojí na empórách a v tichu hledí na klenby nebo dolů do prostoru chrámu. Jiní se zastavují u vitráží a nechávají na sebe působit světlo a barvy.

V takových chvílích mě často napadá, na co asi myslí, co si z toho prostoru odnášejí. A právě tyto nenápadné okamžiky mi znovu připomínají, že chrám není jen památkou, ale živým místem, které se dotýká lidí různými způsoby.

I když jsou letošní zimní čísla o něco nižší, počet příchozích potvrzuje, že naše chrámy zůstávají vyhledávaným místem setkávání, poznání i ztišení. Děkujeme všem, kdo k nám zavítali, a těšíme se na další návštěvníky v nadcházejících měsících, které tradičně přinášejí hlavní část turistické sezóny.

za celý svatobarborský tým Kristýna Drahotová ●

Koncerty Kingdom Come: Deliverance II v chrámu sv. Barbory

Jak jste možná zaznamenali, naše farnost pořádá dva koncerty hudby z celosvětově úspěšné hry Kingdom Come: Deliverance II. Tuto informaci přinášíme do Zpravodaje ve chvíli, kdy jsou již oba koncerty vyprodány. Nemohli jsme tak učinit dříve neboť příprava koncertů podléhala přísnému utajení.

Dne 17. března byl zahájen prodej vstupenek na koncerty, které proběhnou 11. července 2026 v chrámu svaté Barbory v Kutné Hoře od 16:00 a 19:30. Možná vás napadne otázka, co má společného hudba z počítačové hry se skvostným prostorem našeho chrámu svaté Barbory? Odpověď je nasnadě. Hudba, která zazní na těchto koncertech a jejímž autorem je český skladatel Jan Valta, je z velké části duchovně zaměřená, tedy do prostor chrámu svaté Barbory je více než vhodná. Namátkou zazní několik částí z Requiem — Recordare, Lacrimosa nebo

Agnus Dei a další. Samozřejmě na koncertě uslyšíte i Sancta Barbara theme, což je hlavní motiv celé hry.

Myšlenka na uspořádání koncertů vznikla už v květnu 2025 a od té doby jsme ušli pořádný kus cesty. Přípravy takovýchto koncertů nejsou jednoduché. Na pódiu bude v ten den přes 55 hudebníků a stočlenný sbor složený převážně z kutnohorských pěveckých sborů. Právě sborová tvorba ze hry bude páteří celého programu.

Sbory, které přijaly pozvání jsou USPS Tyl Kutná Hora, Pěvecký sbor Gaudeamus při Gymnáziu Jiřího Ortena, Cecilská hudební jednota z Ústí nad Orlicí, Pěvecký sbor Caritas při ZUŠ Kutná Hora a v neposlední řadě také náš Svatojakubský chrámový sbor. Dirigování se ujme sám autor hudby Jan Valta, s kterým vám přinášíme rozhovor v tomto vydání farního Zpravodaje.

Prodej lístků probíhal přesně 14 dní a 3 hodiny. Po této době byl prodán poslední lístek. V tuto chvíli jsou tedy oba koncerty zcela vyprodány. Mezi návštěvníky, kteří exklusivně přijedou do Kutné Hory jen kvůli koncertům KCD jsou zástupci většiny zemí Evropy, USA, Brazílie, Indie, Japonska, Malajsie, Taiwanu, Austrálie a Nového Zélandu. Právě tři účastníci z Nového Zélandu jsou vůbec nej-

vzdálenějším hosty, kteří dorazí na koncert do chrámu svaté Barbory (pro zajímavost se jedná o mladý pár a jejich 80ti letou babičku).

7

Kromě koncertů v chrámu bude probíhat bohatý doprovodný program v prostoru Vorlíčkových sadů okolo chrámu svaté Barbory. Detaily tohoto programu náš tým zatím ladí, avšak tento program bude otevřen i pro lidi, kteří se už na koncert nedostali, a pro širokou veřejnost.

Tyto koncerty chápeme jako unikátní příležitost, kdy se snoubí česká, soudobá, vážná, duchovní hudba s majestátním prostorem chrámu svaté Barbory, a kdy se na jednom místě shromáždí přes 1200 lidí z celého světa, aby si tuto nádhernou hudbu vyslechli a spočinuli na okamžik, který v nich může zanechat nezapomenutelný a silný duchovní zážitek do konce života, aneb, jak řekl Johann Sebastian Bach: „Hudba je řeč, kterou k nám promlouvá Bůh.“

za celý realizační tým Viktor Darebný ●

Kingdom Come Deliverance II

LIVE CONCERT

ST. BARBARA'S CATHEDRAL, KUTNÁ HORA

SOLD OUT

11. 7. 2026
16:00 & 19:30

JESUS CHRIST BE PRAISED

CHRAM SVATÉ BARBORY WARRIORSE Římskokatolická farnost arciděkanství Kutná Hora Kingdom Come Deliverance

O tom, co jsme viděli a slyšeli

Pomalu v nás doznívají Velikonoce, ve kterých prožíváme a slavíme Příběh vyprávěný množstvím příběhů.

Z probodeného boku ukřižovaného Božího Syna se vylévá krev a voda a tento dvojí proud dává vzejít církvi, strážkyni a pokračovateli Ježíšova díla zde na zemi. Ano, vyzbrojeni mocí z výsosti jako darem Zmrtvýchvstalého, který odchází k Otci, aby stále zůstal přítomný mezi námi, máme my, kteří jsme v Něho uvěřili a uznali Ho za svého Mistra a Pána, my, kteří jsme obmýváním vodou křtu a sycení eucharistií, napodobovat svého Učitele a vydávat světu svědectví o Božím království. A jak říká známý bonmot: „Když to nejde jinak, tak i slovy“.

Je ale dnes možné hovořit o Bohu? A jakým způsobem? V českém veřejném prostoru se o Bohu příliš nemluví. Možná za to může pokročilá sekularizace nebo jakýsi „ostych“ před tématem. Snad to lze chápat v jistém smyslu i pozitivně: Znamená to, že Bůh je vnímán jako tajemství a před tajemstvím je lépe v pokoře umlknout. Zřejmě i díky tomu není u nás toto téma téměř zneužíváno k politickým ani jiným cílům. Na druhou stranu; o čem se nemluví, to jako by neexistovalo. Mlčení o podstatném má vedle přínosů i své náklady například v bezradnosti mnoha našich spoluobčanů tváří v tvář vlastní duchovní zkušenosti. Ponechání sami sobě volí pak nejednou bizarní prostředky k naplnění svých spirituálních potřeb. V lepším případě to končí zklamáním, v horším případě tragédií.

I proto je třeba brát vážně slova, která apoštol Jan vepsal do úvodu svého prvního listu: „O tom, co bylo od počátku, co jsme slyšeli, vlastníma očima viděli, bedlivě pozorovali a čeho jsme se svými rukama dotýkali, o Slovu života svědčíme a zvěstujeme vám. Život se zjevil, a my jsme (ho) viděli, Život věčný, který byl u Otce a zjevil se nám. Co jsme (tedy) viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste i vy měli s námi společenství. Naše společenství je totiž s Otcem a jeho Synem Ježíšem Kristem. Toto píšeme, aby naše radost byla úplná“. (1Jn1,1-4)

Žádoucím cílem není tedy zklamání, ale plnost radosti, ne sebeadorující individualismus, ale společenství s živým Bohem, který sám je společenstvím osob. Jan nás nejen volá, abychom svědčili a zvěštovali, ale abychom s dosvědčovaným a zvěstovaným měli osobní zkušenost,

abychom objali jeho nohy jako ženy vracející se od prázdného hrobu, abychom si na něho „sáhli“ jako nevěřící Tomáš, aby nám hořelo srdce jako učedníkům putujícím do Emauz, když jim Ježíš vykládal Písmo a lámal chléb.

A to je jedna z mála cest, která má i dnes naději: být autentickým svědkem, který nemluví o tom, jak věci mají správně být, ale, zcela v duchu svědectví apoštolů Petra a Jana před veleradou: „Je přece nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli“, (Sk 4,20) hovoří o tom, co sám s Kristem prožil. Stejně to koneckonců dělají i první svědkyně Vzkříšeného obě Marie. Je vůbec nápadné, jak „neučesaně“, nejistě až problematicky vyznívají první evangelní svědectví o Kristově zmrtvýchvstání. A přesto je ta zvěst mezi námi už řadu staletí a neodolatelně přitahuje stále nové generace.

Vím, že zkušenosti tohoto typu jsou ve své jedinečnosti, kdy Bůh volí u každého přístup „na míru“, ve své intimitě, kdy Bůh zasahuje nejskrytější hlubiny našeho nitra a ve své částečné neuchopitelnosti předatelné jen ve značně omezené míře. Ale obvykle to stačí. Autentická zkušenost bývá spolu-prožitelná a ty, kdo prožili, nejdou propojuje „sounáležitost stejně postižených“. A to nejlepší nakonec: Pohybujeme-li se na půdě osobní duchovní zkušenosti, umožňuje nám to nejen hovořit o Bohu, jakkoli je tato naše schopnost omezená, ale především můžeme vést dialog v Bohu a dokonce s Bohem.

O věcech, které nejsou jen věcmi

Na oltáři si jich možná všimneme jen letmo. Kalich, patena, cibórium, konvičky s vínem a vodou. Přesto právě ony patří k těm nejdůležitějším předmětům, které v kostele máme. Ne proto, že by byly vzácné materiálem, ale proto, čemu slouží. Liturgické nádoby nejsou dekorací ani historickou památkou. Jsou nádobami pro tajemství - pro to, co církve po staletí slaví jako dar, který přesahuje člověka.

Kalich patří k nejvýraznějším liturgickým nádobám. Připomíná Poslední večeři, Kristovu modlitbu v Getsemanské zahradě i jeho oběť. V liturgii není kalich jen praktickou nádobou na víno, ale znamením smlouvy, oběti a života. Proto bývá vyroben z ušlechtilých materiálů a minimálně jeho vnitřek je pozlacen - ne kvůli okázalosti, ale z úcty k tomu, co se v něm při mši svaté děje.

Nenápadná patena (miska) působí tichým dojmem. Je plochá, jednoduchá, a přesto nese chléb, který se stává Chlebem života. Symbolicky připomíná otevřenou dlaň - gesto přijetí, darování i odpovědnosti. I drobký mají v liturgii svou váhu a nic se neztrácí. Právě proto se s patenou zachází s takovou pozorností.

Cibórium je nádobou, ve které se uchovává Eucharistie. Má víčko, které chrání to, co je určeno k přijímání nemocných a těch, kdo se nemohou účastnit bohoslužby. Připomíná tak, že liturgie nekončí odchodem z kostela, ale pokračuje v životech lidí, ke kterým se Kristus skrze církve dostává.

Také malé konvičky s vínem a vodou nesou hluboký význam. Kapka vody přilítá k vínu vyjadřuje spojení lidského a božského v Kristu - Božího Syna, který se stal člověkem, aby člověka přivedl k Bohu. I v těchto nenápadných gestech se ukazuje, že liturgie mluví řečí znamení, která často nepotřebují mnoho slov.

Zvláštní místo mezi liturgickými nádobami má také monstrance. Na rozdíl od kalicha či ciboria není určena k užívání při mši svaté, ale k vystavení Eucharistie k tiché adoraci. Proměněná hostie se vkládá do lunuly, která je zasazena do monstrance a umožňuje její bezpečné a důstojné vystavení. Tvar monstrance, často připomínající slunce s paprsky, vyjadřuje, že Kristus je světlem světa.

Jaroslav Bouška ●

Zleva: cibórium, patena, monstrance, konvičky a kalich

Studenti na cestách, uchazeči za dveřmi a maturanti finišují

V březnu jsme si užívali volna, protože letos vyšly jarní prázdniny na Kutnou Horu v posledním možném termínu. Volné chvíle ze studijního hlediska přinesly i Velikonoce, během kterých jsme se mohli radovat z čerstvě pokřtěného studenta septimy Jakuba Fejfara.

Volnější tempo je ale za námi a kola se gymnáziu roztáčejí na vysoké otáčky. S teplejším počasím se připomněly různé výjezdy. Ještě za březen stojí za zmínku duchovní obnova pro studenty z náboženství do Želivi. V dubnu se podívali kvartáni do Terezína, dále vyrazí tercie za umě-

ním do Pardubic a na workshop do Clam-Gallasova paláce, sextu čeká exkurze po stopách Karla Havlíčka Borovského a většina sexty a septimy již vyhlíží konec dubna se zájezdem do Londýna. Všechny třídy budou mít také ředitelské volno. Důvodem jsou přijímací zkoušky. V letošním roce jsme obdrželi výrazně více přihlášek, a o to více je třeba volných tříd a kapacity učitelů na realizaci samotných zkoušek. Do jarních měsíců také připadají vyšší kola předmětových olympiád, přičemž se u nás najdou vždy nadšenci do nadstavbového studia, kteří jsou schopni dobře se prosadit i v krajských kolech a dělají nám radost.

A kdo i přes ředitelské volno zcela neodpočívá, jsou naši maturanti. Těm končí docházka 30. dubna. Více než se svačinou je potkáme na chodbě s knížkou povinné četby k maturitě a v hloučcích diskutujících maturitní otázky. Oktáváni sbírají síly na novodobý maraton. Proč novodobý? Totiž "za nás" se napsal sloh a šli jsme k ústním zkouškám a hned věděli, jak jsme dopadli. Ale aktuálně to je tak, že maturanti píšou v dubnu slohové práce z českého jazyka (někdy i velmi brzy), později z angličtiny a dále z druhého cizího jazyka (jen vybraní). Za několik dní na to píšou didaktické testy. Po čtrnácti dnech jdou na maturitu ústní. Po ní se teprve dozvídají, jak se jim vše povedlo. V součtu poctivé 4 týdny plné nervozity - tak proto ten "maraton". A kdo vyhraje? To se dozvíte v některém z dalších čísel zpravodaje.

Marie Knappová ●

Když jaro dělá pokusy: březen očima dětí

První středu v březnu se v Církevní mateřské škole sv. Jakuba v Kutné Hoře uskutečnila akce Den zdraví, která byla otevřená nejen rodičům a zaměstnancům školky, ale také široké veřejnosti. Zájemci měli možnost nechat si změřit složení svého těla na přístroji InBody pod vedením nutriční poradkyně Mgr. Beáty Štorkové.

Následující týden byly jarní prázdniny a školka fungovala v omezeném provozu, což znamená, že děti z obou tříd byly spojené v zelené třídě. Užili jsme si spoustu zábavy nejen v sokolovně a na školkové zahrádce, ale také např. v parku pod Vlašským dvorem. Celý březen jsme se tematicky zaměřili na blížící se jaro a povídali jsme si o počasí a jarních proměnách v přírodě.

Děti z oranžové třídy přivítaly jaro zpěvem písně Jaro dělá pokusy. Děti ze zelené pak sázely květiny a zdobily kapličku na zahrádce. Všichni jsme se věnovali tématu Postní cesty, kterou jsme letos propojili s několika významnými ctnostmi. Tradičně tento měsíc nechyběla knihovna ani návštěva Gasku. Poslední březnový týden jsme se ještě rozloučili s návštěvami sokolovny. Ve výčtu aktivit nelze opomenout ani třetí Otevřenou zahradu v tomto roce,

která byla i tentokrát perfektní. Nabídla dětem několik stanovišť, na nichž byly připraveny zábavné velikonoční úkoly.

Po absolvování stezky na děti čekalo hledání pokladu a samozřejmě sladká odměna. Završením celého měsíce se stala naše výprava do Kolína. Děti vyrazily autobusem do Sendražic, aby zde symbolicky prošly a zároveň vytvořily „živou“ křížovou cestu v místě, kde kolínská farnost plánuje její budoucí vznik. Výprava začala u Sendražické drážky, odkud se děti společně vydaly na kopec. Cestou vytvořily 14 zastavení křížové cesty. U každého z nich se na chvíli zastavily, připomněly si jednotlivé události a pokračovaly dál.

Děti také společně nesly dřevěný kříž spolu s panem farářem z Římskokatolické farnosti Kutná Hora, který je po celou cestu doprovázel. Celou pouť provázela modlitba i zpěv. Malí poutníci na místě ponechali jednoduchá označení jednotlivých zastavení, takže si tuto křížovou cestu může projít i veřejnost. Stačí vyrazit od Sendražické drážky směrem na kopec a zastavit se postupně u všech čtrnácti bodů.

Iveta Neubergová ●

Foto: archiv CMŠ, otec Vladislav

Příběh o madoně z Dachau a neobvyklém kněžském svěcení

V novém zpravodaji Vám představím knižní novinku, kterou jsme pro Vás zakoupili. Tato kniha získala v anketě Dobrá kniha KT jedno z předních míst. Autorka Stanislava Vodičková ji nazvala „Křesťany lvům“, a přirovnává tak utrpení a oběti kněží v koncentračních táborech k mučednictví prvních křesťanů.

V knize jsou použita svědectví a příběhy katolických kněží, ale v Dachau byli soustředěni i duchovní ostatních církví. Tak se zde projeví i první náznaky ekumenismu a bratrství a jejich odezvy pokračovaly ve společném úsilí o mír a náboženskou svobodu. Na II. vatikánském koncilu i v naší zemi vyzývaly i ke společným modlitbám.

Úvod ke knize napsal nynější arcibiskup Stanislav Přibyl, který působil v diecézi bývalých Sudet, kde jsou následky odsunu německých kněží a obyvatel patrné dosud. V dalším úvodu popisuje sama autorka, jaké cíle ji vedly k sepsání této knihy a odkud čerpala materiály. Prozkoumala mnoho archivů v Čechách i v Německu. Dochovala se četná svědectví českých i německých kněží, z archivu FÚ Dachau pochází korespondence mezi dachauským farářem a mnichovským biskupstvím a dopisy z úřadu velitele KT Dachau. Mnoho informací o jednotlivých osobnostech je převzato z martyrologie J. Stříbrného Mučedníci a oběti pro Krista/možno si ji zapůjčit v naší knihovně/.

Všude je zde doložena maximální snaha o poskytování pastorační péče vězňům, nemocným i umírajícím. Kniha je doplněna ilustracemi, které pořídili sami vězni na kousky papíru přímo na místě. Některé kreslil francouzský abbé F. Dupuis, ostatní český kněz František Štverák. Ten vše přežil a byl svědkem osvobození KT Američany. Prováděl pastorační na tyfovém oddělení a unikl pokusům s maláří. Pro pokusy s naočkováním malárie, flegmony a dalších nemocí byli vybíráni především kněží a invalidé. Někteří

z nich byli po r. 1940 svázeni do likvidačního centra v zámku Hartheim u Lince k eutanázii zplynováním.

V té době vznikla na jednom ze tří kněžských bloků kaple. Do ní však neměli přístup laici později ani kněží cizích národností, pokud se nepřihlásili k německé. To vyvolávalo spory především u Francouzů. V r. 1942 nastalo určité uvolnění v poskytování pomoci zvenčí z důvodu nedostatku potravin a tyfové epidemie. Tak se do tábora dostala řada předmětů k vybavení kaple a německý salvatorián poslal do tábora sochu P. Marie- později nazvané Madona z Dachau. Tak mohlo proběhnout jedno neobvyklé kněžské svěcení. P. Laisner byl do tábora přivezen v roce 1940 již nemocný tuberkulózou. V r. 1944 byl do tábora v transportu dopraven francouzský biskup a svěcení se mohlo uskutečnit. Průběh celé záležitosti byl však velmi riskantní. Příprava zahrnovala nutnou korespondenci k povolení z diecézního hlediska a to se neobešlo bez pomoci odvážných lidí zvenčí a zajištění potřebných insignií, které vyrobili sami vězni. Při svěcení se projevila také ekumena protestantských duchovních, kteří připravili slavnostní tabuli. O Vánocích r. 1944 sloužil novokněz svou první a poslední mši svatou. Po osvobození byl převezen do sanatoria a v srpnu r. 1945 ve věku 30 let zemřel. Byl blahoslaven papežem Janem Pavlem II.

Z této knihy vyplývá, že vydobyté náboženské svobody je třeba si vážit, neboť v dobách obou totalit stála mnoho obětí. Dílo vyšlo ve zcela nové edici Církve ve 20. století.

Knihu si můžete vypůjčit spolu s dalšími tituly po deváté mši sv. v neděli nebo ve všední den v pracovní době farní kanceláře.

Milena Pfafrová ●

Z družiny Concordia

V sobotu 11.4. bude schůzka družiny Concordia. Sejdeme se jako vždy v 9 hodin u katedrály, konec je ve 12 hodin na faře.

V pátek 24.4. se sejdeme na přespávačku! Potkáme se večer na faře v Sedlci a skončíme v sobotu ve 12 hodin. Ještě vše upřesníme. Moc se na všechny těšíme. ;-)

Společně setkání Slunečního kmene a Concordie na Čarodějnice jsme letos museli zrušit, ale doufáme, že se sejdeme někdy jindy.

Třeba na nějaký společný výlet... dáme vám všechno včas vědět!

Sára Koubská ●

Pomoc dětem naší zesnulé kolegyně

S hlubokým zármutkem jsme přijali zprávu o úmrtí naší kolegyně Šárky, která působila v charitním Středisku Na Sioně. Ve své práci se s velkým nasazením věnovala rodinám dětí se zdravotním znevýhodněním a byla pro mnohé oporou i povzbuzením.

Po jejím odchodu zůstaly čtyři děti, které již dříve přišly i o svého tatínka. Ocitly se tak v mimořádně těžké životní situaci.

[Obec Vrbčany proto zřídila běžný účet pro dobrovolné příspěvky](#) na podporu těchto dětí. Finanční prostředky budou využity na zajištění jejich běžných potřeb, vzdělání a dalšího rozvoje.

Rádi bychom se k této pomoci připojili a zároveň vás požádali o zvážení podpory:

Číslo účtu: 131-4367000267/0100

Děkujeme všem, kteří se rozhodnou pomoci finančním darem, modlitbou nebo sdílením této výzvy. Pamatujme v modlitbě na tyto děti i na všechny, kdo je v této náročné době provázejí.

S poděkováním za tým zaměstnanců Robert Otruba

Zapojte se do jarního kola Sbírký potravin

Oblastní charita Kutná Hora se již tradičně zapojuje do Sbírký potravin. Jarní kolo proběhne v sobotu 25. dubna 2026. Pomoci můžete osobně v supermarketech Billa v Kutné Hoře a v Čáslavi, vždy od 8.00 do 18.00 hodin. Stačí při nákupu přidat trvanlivé potraviny nebo základní drogerii a odevzdat je dobrovolníkům za pokladnami. Vaše dary podpoří seniory, matky samoživitelky a rodiny s dětmi v krizi.

Uvědomujeme si, že zdražování a růst cen dopadají na každého, a proto si velmi vážíme jakékoliv pomoci. I pokud můžete do svého nákupu přidat jen jednu položku

navíc, bude to mít velký význam. Nejvíce pomohou zejména konzervy, dětská výživa, polévky a omáčky, trvanlivé mléko, olej, rýže, luštěniny, těstoviny, cukr a základní hygienické potřeby.

Sbírkou je možné podpořit také online v termínu 21. 4. – 5. 5. 2026 prostřednictvím e-shopů [dm drogerie](#), [iTesco](#), [Košík.cz](#), [Rohlík.cz](#) a [Teta drogerie](#). Děkujeme všem, kteří spolu s námi pomáhají lidem v nouzi. Velmi si vaší podpory vážíme.

Marcela Mommersová

Pastorační rada farnosti

Z jednání 13. dubna 2026

Pastorační rada farnosti se při svém posledním setkání ohlédla za uplynulým Velikonočním tridnem, které bylo hodnoceno velmi pozitivně, zejména po stránce kvality liturgie. Členové rady se dále věnovali duchovním obnovám. Farní obnova vedená Elvou Frouzem proběhla ke spokojenosti účastníků, oceněn byl také její časový formát. Diskuse se vedla i nad podobou ubytování při výjezdech – zazněla preference komunitnějšího stylu před hotelovým typem. Důležitým tématem byl synodální proces. Otec Vladislav připomněl jeho význam a navrhl zřízení styčné osoby pro komunikaci s biskupstvím. Společné setkání farností se uskuteční 28. dubna na arciděkanství a nabídne prostor pro sdílení i diskusi.

Rada byla seznámena s připravovaným programem Nocí kostelů 2026, jehož součástí bude i tzv. „The Chosen club“ s evangelizačním přesahem pro širokou veřejnost. Ve standardním duchu proběhne i slavnost Těla a Krve Páně. Otec Vladislav informoval také o přípravě na první svaté přijímání, ke kterému letos přistoupí sedm dětí. Do budoucna se počítá s pravidelnými setkáními „The Chosen klubu“, která by měla probíhat každých čtrnáct dní a vytvořit prostor pro setkávání i hlubší sdílení víry. Na závěr otec Vladislav informoval o úspěšném převodu zdi a pozemku hřbitova u kostela Nejsvětější Trojice.

Příští setkání pastorační rady se uskuteční 19. května.

redakce

Od hry na housle k hudbě, která dobývá svět

Jan Valta je český houslista, skladatel, dirigent, hudební režisér a aranžér. V poslední době na sebe upozornil díky hudbě, kterou složil k úspěšné videoherní sérii *Kingdom Come: Deliverance* (druhý díl se z poloviny odehrává v Kutné Hoře a okolí) vydanou Warhorse Studios. Jan Valta je považován a oceňován jako jeden z nejúspěšnějších skladatelů české vážné hudby současnosti. Jeho hudba zazní v chrámu svaté Barbory 11. července 2026 na dvou koncertech ze soundtracku hry *Kingdom Come: Deliverance II*.

Co Vás přivedlo k hudbě a konkrétně k houslím?

Jsem z muzikantské rodiny: tatínek byl dirigent a klavírista, maminka je klavíristka a dlouholetá ředitelka ZUŠ, sestra je cembalistka a odbornice na starou hudbu. Takže to pro mě byla poměrně snadná volba.

A že jsem si vybral zrovna housle? Myslím, že hlavním impulsem pro mě bylo, když jsem jako malý kluk viděl tatínka dirigovat orchestr. Všechno ztichlo, pak se otevřely dveře, vstoupil můj táta – a orchestr povstal, lidi se roz-tleskali; pak dal tatínek první gesto a hudba se rozezněla. Mým dětským snem tedy bylo sedět v tom orchestru a hrát s ním.

Druhým impulsem bylo, že oba moji rodiče měli spoustu spolužáků a kamarádů v tehdejší České filharmonii. Takže kdykoli běžel v televizi přenos z Pražského jara, ukazovali na jednotlivé hráče, říkali jim křestními jmény a vzpomínali na ně. Tehdy jsem ten dětský sen zpřesnil na to, že chci jednou hrát právě v České filharmonii – když tam rodiče mají tolik kamarádů, bude to určitě skvělé místo! To mi bylo asi 6 let. V 19 letech jsem pak skutečně udělal konkurs a nastoupil do ČF. Ale měl jsem tehdy pocit, že jsem

si ten dětský sen splnil nějak moc brzy, a že na mě snad v budoucnosti čeká ještě něco dalšího. A tak jsem po dvou sezónách z ČF odešel a začal jsem studovat na AMU. Tam jsem souběžně začal hrát v Heroldově kvartetu, což je část života, která mi strašně moc dala; a také jsem tam potkal svou ženu. Inu, musím říct, že hudbě, houslím a rodičům vděčím za mnohé.

Kdy jste si poprvé uvědomil, že se chcete věnovat i skládání?

To přišlo až mnohem později. Častější práci na psaní partitur jsem zažil právě ve spojitosti s hraním v Heroldově kvartetu: tu a tam bylo potřeba nějaké noty přepsat, udělat transkripci či aranž... Vzpomínám na první moment, kdy jsem kolegům rozdál ručně psané party, spustili jsme – a světe div se!, ono to znělo přesně tak, jak jsem si to představoval. Jistě: není na tom vlastně nic zázračného, ale pro mě to i tak bylo magické.

A taky jsem zjistil, že mě cokoli kolem partitur a notového zápisu obecně hrozně baví. To je obrovská výhoda, protože když vás něco baví, jste ochotní tomu i bez přemáhání věnovat velké množství času a úsilí navíc. (Někdo tvrdí, že tohle je jedna z možných definic talentu, a já s tím celkem souhlasím.)

Aranží a transkripci jsem v prvních letech napsal na zakázku hrozně moc – řekl bych že kolem tisíce – a to všech možných žánrů a nástrojových obsazení. Když nějakou skladbu takto upravujete, musíte se jí notně podívat na zoubek, takže to pro mě byla velká škola.

Od aranží ke skládání to už pak byl jen kousek.

Jak jste se dostal ke spolupráci se společností Warhorse Studios?

Jedna z prvních věcí, které jsem dělal byly symfonické aranže pro výroční koncert legendární české metalové kapely Arakain (pracoval jsem na tom spolu s Václavem Zahradníkem, který následně koncert i dirigoval). Nahrávka tohoto koncertu se dostala k Danovi Vávrovi, který byl jak kreativní ředitel Warhorse, tak také velký fanda metalu – a aranže se mu velice líbily. To bylo první řízení osudu.

A o pár let později jsem se shodou jiných okolností potkal s Danovou budoucí ženou, která mi jako skladateli dopo-

ručila, abych mu poslal nějakou ukázkou své práce. (Mimochodem, už tehdy mi říkala, že Dan chystá hru z českého středověku.) A tak se Dan dostal k nahrávce koncertantní symfonie „Fulcanelli“, kterou jsem napsal pro českého violoncellistu Kryštofa Leciana. To se mu líbilo také.

Dan si bě tyto věci spojil dohromady a rozhodl se, že pokud se jeho plánovaná hra ze středověku zrealizuje, budu k ní skládat hudbu já. Na to došlo zase až o pár let později, ale povedlo se. A já jsem za to velice rád.

Čím se liší komponování hudby pro videohru od komponování koncertní hudby?

Každého napadne, že velkým rozdílem je adaptivita. Zatímco při psaní hudby např. k filmu víte přesně, v jaké chvíli se co stane, u hry tuto jistotu nemáte takřka nikdy: vše záleží na rozhodnutích, která během hraní učiní sám hráč. Takže jako skladatel vytváříte spíš něco jako množiny skladeb; neustále se sám sebe ptáte, jestli v nich máte příhodnou hudbu na všechny myslitelné situace.

Mně se ovšem potvrdilo, že největším problémem pro herního skladatele je, že musí napsat hotovou hudbu k nehotové hře. Porovná-li to opět s filmem: u něj je skladatel většinou na samém konci kreativního řetězce. Dostanete film, kterému - z pohledu skladatele - chybí už jen drobnosti. U hry jste součástí společného snažení zpravidla mnohem déle (např. psaní hudby ke *Kingdom Come: Deliverance II* mi zabralo 4,5 roku) už proto, že prostý objem potřebné hudby je nesrovnatelně větší (u *KCD II* přes 400 skladeb, 10,5 hodiny čistého času).

Drtivou většinu času tedy pracujete s hrou, která je zatím ještě velmi nehotová, spousta věcí je jen naznačených či ve hře ještě vůbec není, leccos zatím nefunguje... a vy přesto musíte přijít s finální verzí hudby v podobě, v níž se s tou budoucí skvělou, hotovou hrou sejde správným způsobem. Tohle někdy skutečně není jednoduché. Dodám ale, že tento problém nemám jen já, nýbrž de facto všichni mí kolegové ve Warhorse. Je to nedílná součást našich profesí.

Komponování koncertní hudby je v mnoha ohledech svobodnější. Můžete daleko volněji psát, co chcete, i když ani tady není anarchie nejlepší řešení. Také si často sám vymýšlíte námět, dramaturgii — prostě „o čem ta hudba bude“. (Otevřeně říkám, že moje hudba má vždy mimo-hudební obsah: někdy třeba hodně skrytý, ale přesto tam vždy je.) Tento svobodný přístup je také zajímavý a baví mě.

Ale úplně stejně mi vyhovuje, když ono „o čem ta hudba bude“ vymýšlí někdo jiný. Ve Warhorse na to máme značný počet velice šikovných lidí: jedni dávají dohromady příběh a dialogy, jiní řeší grafickou podobu, další různé herní mechaniky... atd. Na základě jejich práce pak píšu hudbu.

Co Vás při skládání hudby pro *Kingdom Come: Deliverance II* inspirovalo?

Na tuto otázku jsem vlastně tak trochu odpověděl v předchozí odpovědi. Jistě, procházel jsem se Kutnou Horou s (tehdy ještě tajnou!) mapou naší hry a snažil jsem se představit si, jak vše mohlo vypadat počátkem 15. století apod. — ale nakonec dojdete k tomu, že nemáte napsat hudbu ke Kutné Hoře tak, jak vypadala ve středověku podle vašich představ, nýbrž jak vypadá ve vaší hře. A proto vždy říkám, že nejsilnějším zdrojem inspirace pro skládání hudby k hrám pro mě vždy byla, je a bude práce mých kolegů z Warhorse.

Kupříkladu jsem byl schopen dlouhé hodiny procházet takzvané concept art, tj. ručně vytvářené vizuální návrhy míst ve hře. Když šlo třeba o hrad, kolegové v tom concept artu nezachytili jen architektonické řešení stavby, ale také nějakou specifickou situaci, která podtrhla charakter onoho místa (např. přimalovali obléhající armádu). Tyto vizuály mě inspirovaly velmi silně.

Mimochodem, od kolegů jsem se dozvěděl, že oni si zas pouštěli moji hudbu a pod jejím dojmem někdy malovali ty concept art. Asi už nedokážeme říct, co bylo dřív a co později.

Hudba druhého dílu *Kingdom Come: Deliverance* obsahuje i hudbu ryze duchovní. Není bez zajímavosti, že tato hudba zaznívá během nejtěžejnějších scén v rámci děje celé hry. Jaká myšlenka Vás vedla k tomu, že použijete liturgické texty z requiem? (pozn. red.: *Requiem je mše za zemřelé v katolické liturgii. V hudebním kontextu označuje také rozsáhlou skladbu pro sólisty, sbor a orchestr na text této mše, často uváděnou koncertně.*)

Vezmu to hodně zešíroka. Lidský hlas je něco, co my lidé dokážeme vždy odlišit od ostatních zvuků. Myslím, že tohle je prostě atavismus: lidé se hlasem dorozumívali odjakživa a proto ho vždy vnímáme jako něco důležitého. Proto taky je zpěvný hlas v hudbě vždy tak působivý. Přidá-li se k jednomu hlasu spousta dalších, tento účinek se jedině znásobí.

A přednášejí-li tyto hlasy navíc ještě text, jde o další infor-

maci, kterou vnímáme jako důležitou a věnujeme jí pozornost jak rozumem, tak i srdcem.

V Kingdom Come: Deliverance II mám i několik českých textů; z duchovně orientovaných je to především Svatý Václave (který jsem si pro potřeby hry dovolil nově zhubebnit, přestože máme dvě nádherné historické verze). Ale latina působí víc archaizujícím dojmem, a to, že by hudební složka ke hře měla připomínat dávné časy bylo jedno ze základních zadání od samého začátku.

Části z requiem jsem nezvolil náhodou. Přestože jde o hru a najdete v ní i neskutečné množství zábavných momentů, jedním z centrálních témat celého příběhu je — alespoň pro mě — smrt. Náš hlavní hrdina přijde o oba rodiče; v mnoha svízelných situacích jde o život jemu samotnému; jeho nejlepší přítel se v průběhu hry octne na popravišti; jiný blízký člověk je smrtelně raněn a v pohnuté scéně umírání hledá smíření s Bohem... Mohl bych pokračovat, ale nechtěl bych tím množstvím umírání odradit případné zájemce o středověké dějiny, kteří hru ještě nehráli! Nicméně smrt je nedílnou součástí života a často tedy lemuje i stěžejní momenty našeho příběhu. A myslím, že podtrhnout význam takových scén použitím liturgického textu bylo příhodné. Vždy jsem se navíc snažil, aby ten který segment latinského textu souzněl se scénou, ve které zaznívá.

Hlavním hudebním motivem hry se stalo *Saint Barbara Theme*. Mohl byste nám popsat proč se tak stalo a zda a jakou to má souvislost s chrámem svaté Barbory v Kutné Hoře?

Svatou Barboru jsem vnímal jako patronku města, a především jako ochranitelku havířů. Odpovídá tomu i text skladby, který je trojím opakováním prosté modlitby k této světici: „*Svatá Barboro, panno nikomedijská, oroduj za nás. Amen.*“ V prvním opakování slyšíme mužské hlasy, ve druhém ženské a v posledním celý sbor. Muži pro mě představují havíře, kteří se vydávali pod zem a doufají, že se na konci dne dostanou v pořádku na povrch; ženy reprezentují jejich rodiny, které se modlí za to aby se jim otcové a synové vrátili domů; a když v závěrečném

opakování zazní celý sbor, modlí se už celé město — a snad i celý národ, protože to byla těžká doba a nikdo si nebyl jist, co přinese příští den.

V chrámu svaté Barbory Vaše hudba již zněla, ale koncerty nebyly veřejnosti přístupné (pozn. red.: *Jednalo se o koncerty pro novináře před oficiálním vydáním hry*). Co pro Vás znamená, že Vaše hudba zazní v chrámu svaté Barbory před širokou veřejností?

Stručně řečeno je to splněný sen. V předchozí odpovědi jsem chrám svaté Barbory nezmínil: anžto se naše hra odehrává roku 1403 a ve Warhorse si potrpíme na historickou věrnost, najdete v ní chrám v rané fázi výstavby. Dodám ale, že tato jedinečná stavba pro mě byla přímou inspirací, a hlavní téma jsem psal jako oslavu toho, čím chrám bude (resp. je) v hotové podobě a v plné slávě.

V chrámu svaté Barbory jsem vedle vámi zmiňovaných neveřejných koncertů KCD měl tu čest párkrát hrát už dříve: v rámci MHF Kutná Hora, který pořádá Jiří Bárta. A na každý koncert rád vzpomínám. Ale asi si dovedete představit, že provést zde celovečerní koncert vlastní hudby s bezmála 150členným tělesem pro mě bude jedinečný zážitek.

Velkých koncertů s hudbou z KCD jsem už zažil slušnou řádku (posledně např. v NFM ve Wrocławu či v Jahrhunderthalles ve Frankfurtu), ale tento bude snad ve všech ohledech unikátní. Jak jsem si řekl na samém začátku: Kuttentberg Theme zazní v Kutné Hoře, a Saint Barbara Theme zazní ve svaté Barboře. Hudba se tak vrátí tam, odkud vzešla. A já se na to nesmírně těším.

Přeji mnoho dalších úspěchů nejen v hudebním životě a děkuji za rozhovor.

rozhovor připravil Viktor Darebný ●

Dominikánská 8
místo vzdělání a kultury
při klášteře sv. Jiří v Praze
www.dominikanska8.cz

Algoritmus (ne)bezpečí

Přednáška v rámci cyklu
Myslím, tedy AI?

Kristina Fort

Stává se umělá inteligence zbraní 21. století? Státy i technologické firmy investují do jejího vývoje s cílem posílit svůj vliv i konkurenceschopnost. Jak se proměňuje geopolitická mapa světa ve chvíli, kdy klíčovými aktéry nejsou jen státy, ale i mocné firmy? Kdy o bezpečnostních otázkách nerozhodují jen politici a vojáci, ale i algoritmy? Přednáška Kristiny Fort se zaměří na bezpečnostní dimenzi AI: od technologického soupeření velmocí přes kontrolu dat a infrastruktury až po nové typy hrozeb, které s sebou rozvoj AI přináší.

čtvrtek 30. dubna 2026 v 19.30 hod.
barokní refektář (vstup Jalovcová 2)

Sledujte nás: Záznamy akcí:

SALVE
Barokní refektář kláštera sv. Jiří

Sledujte nás

Youtube

Živé streamy a záznamy akcí
youtube.com/@dominikanska8

Audiozáznamy

Spotify
Apple Podcasts
Soundcloud

Web

dominikanska8.cz

Sociální sítě

Dominikánská 8
místo vzdělání a kultury
při klášteře sv. Jiří v Praze
www.dominikanska8.cz

K čemu slušnost?

Debaty

Štefan Hríb

Lukáš Jeník

Lenka Kabrhelová

moderuje Alena Scheinostová

Co znamená být slušným člověkem? Jedná se o vnější masku, která překáží autentickému setkání s druhými, proměnlivou kulturní konvencí, která brání dialogu nad tabuizovanými tématy, nebo dokonce slabost, která demokracii paralyzuje v politickém boji? Může jít o něco hlubšího a tvůrčího? Jak slušnost souvisí s poselstvím evangelia a jaké to má důsledky pro působení křesťanů v současné společnosti, v níž roste hrubost i citlivost?

čtvrtek 23. dubna 2026 v 19.30 hod.
barokní refektář (vstup Jalovcová 2)

Sledujte nás: Záznamy akcí:

Sledujte nás

Youtube

Živé streamy a záznamy akcí
youtube.com/@dominikanska8

Audiozáznamy

Spotify
Apple Podcasts
Soundcloud

Web

dominikanska8.cz

Sociální sítě

Vzácná návštěva

Vítěz ankety Zlatý oříšek a splněný sen

V chrámu svaté Barbory jsme v uplynulých dnech přivítali mimořádně talentovaného mladého hudebníka Vojtěcha Fišera, laureáta ceny Zlatý oříšek. Během své návštěvy se setkal s otcem Vladislavem a s Viktorem.

Vrcholným momentem bylo jeho usednutí k barborským varhanám, které rozezněl s mimořádnou lehkostí a ra-

dostí. Ve svém programu představil i náročné skladby, včetně Toccaty z varhanní symfonie č. 5 od Charles-Marie Widora. Pro samotného Vojtěcha šlo o splněný sen, což potvrzuje i krásná zpětná vazba, jak sám řekl: „Bylo to ještě lepší než koncertování v Carnegie Hall.“

Kristýna Drahotová ●

Foto: Zlatý oříšek

Budiž světlo. Nebo ještě ne?

V průběhu minulého roku jsme věnovali velké množství času i energie přípravě architektonicko-technické soutěže na návrh interiérového osvětlení chrámu svaté Barbory. Nastavení podmínek, shromažďování podkladů i samotné formulování zadání bylo náročným, ale důležitým krokem. Na začátku letošního roku pak byla soutěž oficiálně vyhlášena a následovalo období očekávání, jak jednotlivé týmy k zadání přistoupí.

Termín odevzdání připadl na pátek 20. března 2026 dopoledne. V řádném termínu jsme obdrželi všech pět soutěžních návrhů. Každý z nich přistoupil k zadání po svém a už při prvním seznámení bylo zřejmé, že nás čeká zajímavé srovnání různých pohledů na světlo v prostoru chrámu.

Ve čtvrtek 26. března se uskutečnilo hodnotící zasedání poroty. Jednání probíhalo formou osobních prezentací jednotlivých týmů, které doplnila diskuse nad jejich návrhy. Své koncepce postupně představily Ateliér SOCHA, EHL & Koumar Architekti, RCNKS s.r.o., ATEH spol. s r. o. a Ateliér Štěpán. Každý tým měl prostor nejen představit svou vizi, ale také reagovat na otázky a upřesnit jednotlivé aspekty návrhu.

Porota se shodla na tom, že všechny návrhy splnily požadavky zadání a přinášejí kvalitní a promyšlené přístupy. Zároveň se však ukázalo, že žádný z nich nepřevyšuje ostatní natolik, aby bylo možné jednoznačně určit vítěze. Namísto hlasování proto vzniklo společné doporučení.

Výsledkem jednání je rozhodnutí nestanovit jednoznačného vítěze soutěže a pokračovat v dalším jednání s vybranými týmy. Konkrétně byly doporučeny ateliéry EHL & Koumar Architekti, AST a RCNKS s.r.o. Tyto návrhy

reprezentují dva odlišné, ale rovnocenně relevantní přístupy. První pracuje s vrstvením světla a komplexním řešením prostoru, druhý staví na minimalismu a vizuálním potlačením světelných prvků. V obou případech porota doporučila další rozpracování návrhů, zejména s ohledem na technické řešení, provozní aspekty a ověření realizovatelnosti.

Zároveň si se souhlasem poroty ponecháváme otevřenou možnost další diskuse s Ateliérem SOCHA, jehož návrh chceme ještě podrobněji prověřit a rozvinout v kontextu dalších úvah.

Přiznáváme, že výsledek v nás zanechal smíšené pocity. Po dlouhé přípravě jsme čekali okamžik, kdy se objeví návrh, který přirozeně zapadne do prostoru chrámu a stane se jasnou odpovědí. Tentokrát se tak nestalo. Navíc doporučení poroty směřuje i k návrhu, který z našeho pohledu v tuto chvíli naráží na provozní limity a současně jde svým objemem proti představě, že chrám má zůstat co nejčistší, vzdušný a přívětivý pro každého návštěvníka.

Zároveň si ale uvědomujeme, že podobné projekty nejsou o rychlých rozhodnutích. Spíše jde o postupné hledání, zpřesňování a ověřování jednotlivých cest. I když se nám aktuálně může zdát, že se pohybujeme v kruhu, věříme, že ve skutečnosti se posouváme dál a dává nám to příležitost zpřesnit vlastní očekávání a prozkoumat různé možnosti řešení.

V následujících týdnech nás čekají další jednání. Plánujeme setkání se zástupci památkové péče, abychom si vyjasnili možnosti zásahů do historické struktury chrámu.

20 Jarní stavební ruch: opravy a investice v našich objektech

Máme za sebou první měsíce roku 2026 a s příchodem jara se znovu naplno rozbíhá stavební sezóna. Projekty, které byly přes zimu připravovány, se postupně dostávají do své realizační fáze a v některých případech už je za námi i první viditelný pokrok. Rádi bychom vás proto informovali o tom, co se aktuálně děje a na čem se v našich objektech pracuje.

Chrám svaté Barbory: obnova omítek v depozitáři

V chrámu svaté Barbory pokračují práce na obnově omítek v depozitáři za varhanami. Prostor byl v minulosti výrazně poškozen zatékáním dešťové vody, které způsobila nefunkční skladba terasy západního portiku. Ta byla opravena již v loňském roce, a díky tomu dnes do místnosti nezatéká.

V únoru byly odebrány vzorky omítek a zdiva, které se nyní vyhodnocují v laboratoři. Výsledky ukážou míru zaskolení a pomohou přesně určit další postup. Ten bude spočívat především v odstranění poškozených vrstev, vyčištění spár a aplikaci speciálních omítek, které umožní postupné odsolení zdiva.

Na konci března proběhla první etapa prací přímo v interiéru. Byly nanесeny takzvané ztracené omítky s příměsí buničiny, které pomáhají odvádět soli z konstrukce. Tyto vrstvy nyní musí přirozeně vysychat, bez použití techniky. V posledním dubnovém týdnu proběhne kontrola, která rozhodne o dalším postupu.

Během prací byl pečlivě chráněn motor varhan, aby nedošlo k jeho poškození. Varhany zůstávají plně funkční a provoz chrámu je zachován. Dokončení prací je plánováno do konce června.

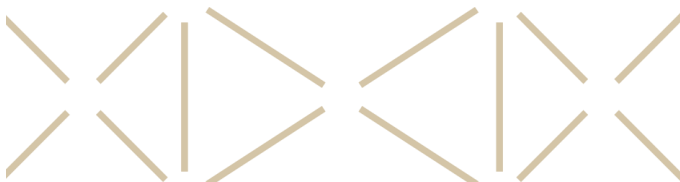
Oprava kanalizace v areálu kláštera svaté Voršily

V areálu kláštera svaté Voršily proběhla oprava poškozené kanalizace, která odvádí odpad z nájemních bytů. Práce se uskutečnily v prostoru před Vinnými sklepy a dočasně omezily průjezd i přístup do klášterních zahrad.

Oprava byla provedena moderní metodou inverzního rukávu, která umožnila zásah bez rozsáhlých výkopů. Díky tomu byl proces šetrný k okolí a zároveň rychlý. Provoz kanalizace zůstal po celou dobu zachován, odpad byl dočasně odčerpáván pomocí speciální techniky. Obyvatelé tak nebyli výrazně omezeni.

Parkoviště u kláštera: přípravy vrcholů, práce začínají

Úprava parkoviště u kláštera svaté Voršily se posouvá do realizační fáze. Po období příprav byly po velikonočních svátcích zahájeny stavební práce. Do té doby bylo parkoviště přístupné veřejnosti, nyní je však uzavřeno a vjezd je umožněn pouze držitelům speciálních karet.

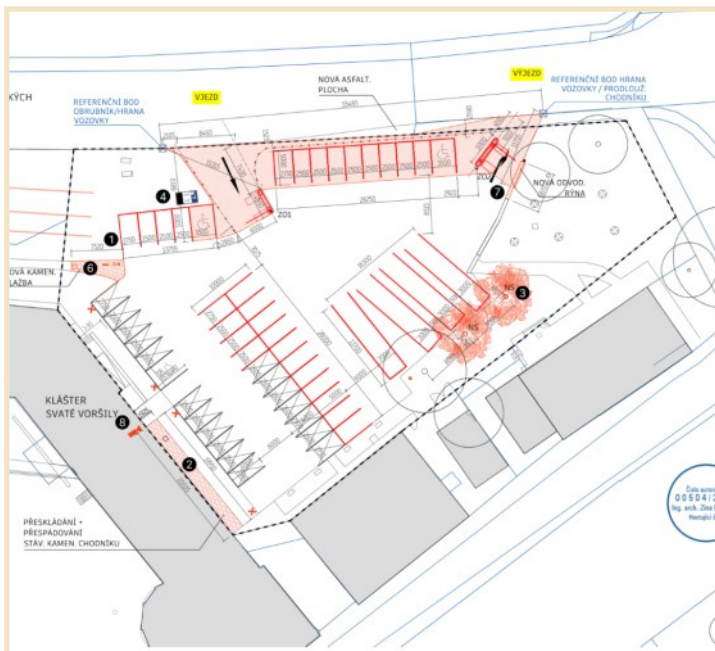

Projekt zahrnuje nejen nový povrch a jasné vyznačení parkovacích míst, ale také instalaci závorového systému, kamer, nových sloupků a úpravu přístupového chodníku včetně částečného osvětlení. Důraz je kladen nejen na technickou kvalitu, ale i na citlivé začlenění do historického prostředí v rámci možností.

Součástí příprav bylo také nastavení pravidel pro jednotlivé uživatele. Parkoviště budou využívat nájemníci, zaměstnanci, návštěvníci i organizace působící v areálu. Dohodnut byl režim, který zohledňuje potřeby všech, včetně zajištění přístupu pro technické služby a složky záchranného systému.

Dokončení stavebních prací se očekává na konci dubna. Následovat bude zkušební provoz, během kterého se celý systém doladí.

Církevní gymnázium: oprava zábradlí

V březnu proběhla také oprava kovového zábradlí centrálního schodiště v budově Církevního gymnázia v Kutné Hoře. V rámci prací bylo doplněno sedm nových kovaných prvků a opraveny další poškozené části. Vše bylo následně pečlivě upraveno a natřeno černou barvou.

Na opravě se podílel umělecký kovář Přemysl Novák, který svou prací navázal na původní řemeslné provedení a zachoval charakter historického prvku.

Letošní stavební sezona začala opravdu naplno. Některé projekty navazují na práce z minulého roku, jiné přinášejí nové úpravy, které zlepší každodenní fungování našich objektů. Děkujeme vám za trpělivost a ohleduplnost v místech, kde práce probíhají. Věříme, že jejich výsledky přispějí k lepšímu a příjemnějšímu prostředí pro nás všechny.

Začátkem letošního roku jsme se zároveň věnovali důležitějšímu kroku, který sice není na první pohled viditelný, ale zásadně ovlivní podobu budoucích oprav. Zahájili jsme hledání architektonických kanceláří pro dva významné objekty, a to pro Chrám svaté Barbory a pro Kostel Matky Boží Na Náměti. Každý z nich má své specifické potřeby, a proto jsme k výběru přistupovali s velkou pečlivostí.

Po sérii osobních setkání s několika architektonickými týmy jsme se rozhodli svěřit každý objekt jiné kanceláři. Bylo pro nás důležité, aby se oba kostely dostaly plné pozornosti a aby žádný z nich nezůstal v pozadí jako doplněk k tomu druhému. Výsledkem je spolupráce se dvěma týmy, které nás přesvědčily nejen svými zkušenostmi, ale i přístupem k historickým památkám.

Pro chrám sv. Barbory jsme vybrali architektonickou kancelář Transat Architekti, vedenou Ing. arch. Petrem Všečekou, který spolupracuje se statikem Ing. Petrem Danielem. Kromě výborných referencí nás oslovil jejich přístup založený na individuálním řešení každého projektu a respektu k historickým vrstvám památky. Jak sami říkají: „Naší snahou je postupovat tak, aby památka z dlouhodobého hlediska neztrácela hodnotu materiální ani duchovní.“

Pro kostel Matky Boží na Náměti jsme zvolili Ateliér Strnadová – Gírsa, spol. s r. o., zastoupený Ing. Janou Strnadovou, Ing. arch. Tomášem Petříkem a statikem Ing. Milošem Svobodou. Tento ateliér má rovněž bohaté zkušenosti s obnovou památek a zaujal nás důrazem na zachování autenticity historických staveb.

Prvním úkolem obou týmů je příprava projektové dokumentace pro první etapu statického zajištění chrámů a zároveň návrh dlouhodobé koncepce jejich obnovy. Pro tyto účely jsme oba chrámy digitalizovali a Ing. Šindelář nyní připravuje potřebné výkresy.

Zároveň se nám díky Nadaci UNESCO podařilo získat kompletní digitální archiv chrámu sv. Barbory z doby poslední velké rekonstrukce. Jsme také v kontaktu s Ing. Vinařem, který byl tehdy hlavním statickým specialistou obnovy.

Ke spolupráci jsme přizvali také PhDr. Aleše Pospíšila, Ph.D., odborníka na stavebně-historický průzkum chrámu sv. Barbory, a doc. Mgr. art. Jakuba Ďoubala, Ph.D., vedoucího Ateliéru restaurování kamene na Fakultě restaurování Univerzity Pardubice. Věříme, že tyto kroky pomohou

navázat na historii oprav našich chrámů a zajistí jejich dobrý stav i pro další generace. V dalších měsících nás čeká celá řada důležitých kroků, které posunou naše projekty zase o kus dál. Rádi bychom dokončili přípravné práce na domě č. 89, abychom se mohli přesunout do samotné realizace. Současně se budeme věnovat přípravám EPS pro věž a krov kostela svatého Jakuba, stejně jako dokončení projektu modernizace elektroinstalace v interiéru chrámu svaté Barbory, včetně finální podoby budoucího osvětlení.

Pozornost se zaměří také na podobu klášterních zahrad, kde se nyní rodí koncepce jejich budoucího využití. Z konkrétních stavebních prací nás čeká vybudování nového sociálního zázemí pro Církevní mateřskou školu, další fáze obnovy krovu a střešní krytiny kláštera a také revitalizace přízemí a dvorečku na arciděkanství. Vedle těchto větších projektů proběhne i řada menších, ale neméně důležitých údržbových prací. O dalším vývoji vás budeme rádi průběžně informovat.

Úklid stavebního materiálu v klášterních zahradách

V zahradě u kláštera sv. Voršily se v posledních letech nahromadilo větší množství stavebního materiálu, který si uchováváme pro budoucí opravy. Materiál je sice cenný, ale jeho uložení v klášterních zahradách není dlouhodobě ideální, protože se nachází v jedné z nejhezčích a klidových částí areálu.

Při hledání vhodnějšího řešení jsme se proto zaměřili na další pozemky farnosti a jako nejvhodnější se ukázal areál v Bykání. U jeho vjezdu vznikne menší stavební dvůr, kam se bude postupně přesouvat materiál, který není aktuálně potřeba, ale může se hodit při dalších opravách historických objektů. Do budoucna bychom chtěli prostor také oplotit a materiál lépe zakrýt, aby zapadl do prostředí památkového areálu. Věříme, že tímto krokem nejen uvolníme klášterní zahrady, ale zároveň vytvoříme praktické zázemí pro další práce.

za stavební oddělení Šárka Schwarzová ●

Foto: archiv farnosti

Římskokatolická farnost - arciděkanství Kutná Hora zve
na mši svatou, která bude sloužena za děti, které se nedočkaly
okamžiku narození a za ty, které zemřely krátce po narození.

MŠE SVATÁ ZA NENAROZENÉ DĚTI

17. 5. 2026 | 18 hod.

KOSTEL MATKY BOŽÍ
NA NÁMĚTI

Mezi hvězdami
Tvoje jméno zapsal si Pán.

Římskokatolická farnost
arciděkanství Kutná Hora

1 / 5
2026

POUŤ ZA RODINY

kaple Panny Marie
v Roztěži

14:30 | MODLITBA RŮŽENCE

15:00 | MŠE SVATÁ S MÁJOVOU POBOŽNOSTÍ

Římskokatolická farnost
arciděkanství Kutná Hora

Kalendář akcí

so	25. 4.	Diecézní pouť ke svatému Vojtěchu	9:00	Libice nad Cidlinou
út	28. 4.	Synodální setkání farnosti	19:00	Arciděkanství
st	29. 4.	Kavárna s překvapením (Miroslav Křenek, Azory)	19:00	Arciděkanství
pá	1. 5.	Mše svatá za rodiny	15:00	Roztěž
ne	3. 5.	Mše svatá poutní	11:00	Hraběšín
út	5. 5.	Uzávěrka farního Zpravodaje		
čt	14. 5.	The Chosen club	18:30	Arciděkanství
pá	15. 5.	Mše svatá poutní	18:00	sv. Jan Nepomucký
ne	17. 5.	Mše svatá pro děti	9:00	sv. Jakub
ne	17. 5.	Mše svatá poutní	11:00	Souňov
ne	17. 5.	Mše svatá poutní	14:00	Bahno
ne	17. 5.	Vychází farní Zpravodaj		
út	19. 5.	Setkání Pastorační rady farnosti	19:00	Arciděkanství
ne	24. 5.	Seslání Ducha svatého		
ne	24. 5.	První svaté přijímání	9:00	sv. Jakub
ne	24. 5.	Mše svatá—posvícení	11:00	Grunta
ne	24. 5.	Ekumenická bohoslužba	15:30	Malešov

The background of the entire poster is a photograph of the interior of a church, specifically the dome. The dome is covered in intricate frescoes and stucco work. The central fresco depicts a religious scene with several figures, possibly the Virgin Mary and the Christ Child. The architecture is highly detailed with gold leaf accents and classical motifs. Large windows with decorative grilles are visible on the sides.

POUTNÍ MŠE SVATÁ

MŠE SVATÁ U PŘÍLEŽITOSTI
SVÁTKU SV. JANA NEPOMUCKÉHO

15. 5. 2026 | 18:00

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO

Římskokatolická farnost
arciděkanství Kutná Hora